Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 29 (711) * joi 16 iulie 1959 * 8 pagini 30 bani

De Năvodari ați auzit, fără îndoială. Oraș nou, figurînd pe harta marilor noastre înfăptuiri din anii puterii populare. Dar despre un „oraș al copiilor", la Năvodari, încă n-ați putut afla, pentru că el ființează abia de cîteva zile. E o așezare de cîteva zeci de pavilioane albe și luminoase, cu club și bibliotecă de peste 9000 de volume, cu terenuri sportive și, firește, cu o plajă lată, îmbietoare, cu nisipul fin. „Populația": în mare majoritate, copii — aproape 2000 de pionieri și școlari, fii ai oamenilor muncii, veniți din toate cele 16 regiuni ale țării. Numele acestui oraș, unic în felul său, e „Tabăra de pionieri și școlari a Consiliului Central al Sindicatelor".

De dimineață pînă-n seară răsună aici glasurile copiilor prinși într-o febrilă activitate Printre primii e în picioare, dimineața, Ionică, feciorul mecanicului montator Florea de la furnalele vechi din Hunedoara. E de la sine înțeles: el e gornist în tabără. La semnalul lui, se adună toți la careu.

Careul acesta e impresionant! Aproape 2000 de copii se aliniază pe detașamente. In sunetul goarnelor și-n răpăit de tobe e înălțat pe catarg drapelul roșu al taberei. Garda rămîne neclintită la drapel. Pe toți ceilalți îi așteaptă plaja și apa înviorătoare a mării. Mai apoi, activitatea se mută gălăgioasă pe terenurile de sport — la volei, baschet, fotbal. Iar la club, corul repetă cîntecele pentru o apropiată serbare in cinstea Zilei de 23 August.

Iată și-un aspect deosebit al vieții de tabără: aproape 2000 de copii sînt în orășelul de la Năvodari, și tot atîția prieteni! Piteșteanul Cristescu Florian nu prea se simțea in apele lui în primele zile de tabără. Se simțea singur. Acum, împreună cu noii săi prieteni își petrece timpul de minune!... Pe Zgripcea Nicolae, din București, cîtu-i ziulica de mare nu-l vezi decît împreună cu coreeanul Se Den Hua. Iar Florescu Constanța, Iancu Elena și alte pioniere au îndrăgit mult pe grecoaica Elefteria Kakaveți, mai ales după ce au auzit-o recitînd cu atita inimă o poezie despre Manolis Glezos.

Și mai impresionează aici un lucru: știind că orașul acesta e al lor, copiii țin cu tot dinadinsul să arate că se pricep să-l și gospodărească. De dimineață am văzut fetele scoțînd în geamuri, la aer, cearșafurile și păturile. I-am văzut pe pionierii din detașamentul 13 întrecîndu-se în aranjarea paturilor. Iar la sala de mese, tovarășa ospătară Elisabeta Pințoiu se arăta tare mulțumită de asemenea ajutoare cum sînt pionierii Margină Emil de la Uricani și Popa Elena de la Suceava. O mențiune pentru fetele din detașamentele 15—16: deși nu erau de serviciu în tabără le-am văzut totuși la curățatul păstăilor de fasole, treabă pe care au cerut s-o facă din proprie inițiativă!

...In fiecare zi pleacă din tabără scrisori către toate colțurile țării, pentru cei dragi: „La noi e vesel. Ne petrecem zilele vacanței atît de bine aici!"... Sînt cuvintele cel mai des întîlnite în scrisori. Ele pornesc doar dintr-un oraș al copilăriei fericite!

Mii de copii ai patriei își petrec zilele vacanței pe litoralul însorit...

ÎN AMINTIREA EROILOR

Erau cu toții de față atunci cînd, în comuna lor, pe locul cel mai frumos, a avut loc dezvelirea monumentului ridicat în cinstea eroilor căzuți pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. Pionierii, cu brațele pline de flori au adus salutul lor pionieresc. De atunci, mereu puteau fi văzuți pionierii Școlii de 7 ani din Păulești, regiunea Ploești, venind aici. Adunarea cu temă închinată luptătorilor pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist au ținut-o tot aici, pe pajiștea unde se înalță și monumentul. Au aflat cu toții atunci despre luptele care s-au dat la marginea comunei lor și că, numeroși ostași romîni, cu prețul vieții lor, au alungat pe dușmani.

Pionierii unității din Păulești au cerut să li se dea lor în îngrijire monumentul. Pe grupe și detașamente au săpat, au sădit flori, au aranjat rondurile. Cei din clasele a III-a și a IV-a au grijă să le ude. „Acum, în vacanță, să facem un gard și să împrejmuim monumentul, o să fie mai frumos" s-au sfătuit pionierii și au trecut aceasta în programul de activități. Pregătesc și un foc de tabără, la care vor invita pe unii dintre luptătorii pentru eliberarea patriei, de la care vor afla, desigur, multe lucruri interesante. Iar jurnalul în care au notat date cu privire la îndeplinirea sarcinilor legate de măreața zi de 23 August, se va îmbogăți.

O tabără pentru copiii colectiviștilor

Nu se încheiase încă anul școlar cînd președintele gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie". Dumitru Maci, împreună cu directorul Școlii de 7 ani din Cărpiniș au pornit la drum să caute copiilor un loc de odihnă și recreare pentru zilele însorite ale vacanței. Căutau un asemenea loc unde copiii colectiviștilor să se poată bucura deopotrivă de frumusețea peisajului — munte, pădure și rîuri cristaline —, de aerul curat și de soare, unde să poată face sport și aprinde focuri de tabără, în jurul cărora să-și cînte copilăria fericită.

S-au oprit la Semenic. Au găsit acolo trei cabane încăpătoare. Și totul a fost pregătit în cele mai mici amănunte. S-au stabilit seriile de pionieri și școlari care să meargă în tabără. S-a găsit și echipamentul de care au nevoie. Cît despre alimente, acestea au fost asigurate din belșugul de produse ale colectivei.

Așadar, acum, după un an de muncă încordată și succese la învățătură, cei 207 pionieri și școlari din Cărpiniș, romîni, maghiari și germani, fii de colectiviști, își vor petrece zilele vacanței în tabăra pionierească de la Semenic. Este și aceasta o mărturie a vieții tot mai fericite și îmbelșugate pe care o temeinicește munca înfrățită a țăranilor muncitori din Cărpiniș. Gospodăria colectivă a ajuns destul de bogată pentru ca să poată deschide o tabără proprie, pentru copiii lor.

Zilele dinaintea plecării în tabără au fost pline de fierbere și neastîmpăr pentru copiii cărpinișeni. Dar mai ales pionierii au căutat să se arate demni de cinstea pe care gospodăria le-a făcut-o. Nu mai departe decît zilele trecute, la recoltatul mazării de pe lotul gospodăriei, pionierii au desfășurat o adevărată întrecere.

...O mașină gonește ca o săgeată pe șoseaua ce leagă Timișoara de Reșița, de-a lungul lanurilor cu spice bogate, de-a lungul livezilor încărcate de rod Răsună zarea de chiotele și cîntecele copiilor, în drum spre tabără.

Prof. SIMION GIURGECA
com. Cărpiniș, regiunea Timișoara

EXCURSIE... IN CARTIER

Mulți copii obișnuiesc să spună că își cunosc cartierul, cum își cunosc buzunarul. Însă mulți nu știu ce-a fost cu ani în urmă pe locul unde se înalță astăzi o uzină, un bloc, sau ce va fi mîine, aici, unde abia se ridică o schelă. Ca să-și cunoască mai bine cartierul, mai mulți pionieri de la tabăra nr. 1 din raionul 23 August, au pornit într-o excursie... chiar în cartierul în care locuiesc. Primul popas l-au făcut la Casa de cultură a tineretului din raion. O clădire mare frumoasă.

— Aici, pe locurile acestea, a spus tovarășa deputată Maria Șindeli, a fost un maidan... Casa de cultură a fost ridicată prin munca patriotică a utemiștilor și a pionierilor din raion.

De aici, excursioniștii au pornit-o la drum spre Întreprinderea electro-aparataj. Mai înainte, pe aceste locuri, nu erau decît niște ateliere. Acum s-a ridicat un corp nou de clădire; întreprinderea s-a mărit... Grupul a întîrziat mai mult la stadionul 23 August. Pionierul Iordache Alexandru din clasa a VI-a de la Școala nr. 62, i-a condus prin stadion, prin parcul sportiv. Multe au avut de văzut pionierii și la blocurile muncitorești din B-dul Muncii. Aici, pionierii au aflat că în anii trecuți, pe aceste locuri era cîmp. Acum, într-o parte se văd blocurile date în folosință, iar altele sînt în construcție. Va fi și o piață pe-aici și printre clădirile semețe va trece un adevărat bulevard...

Copiii au rămas încîntați de această excursie. Și cu siguranță, în jurnalul lor de unitate pionierii vor scrie pagini întregi, despre construcțiile care au înfrumusețat cartierul lor, despre minunatele realizări din anii puterii populare și despre perspectiva de dezvoltare a acestui cartier muncitoresc.

In cinstea Zilei de 23 AUGUST

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 7 din Bacău s-au angajat ca în cinstea marii sărbători să adune de prin cartierul lor 2.500 kg fier vechi. Incă de pe acum ei au reușit să depășească cifra fixată. Cu fierul strîns în ultimele zile de pionierii Stoica Constantin din clasa a V-a C, Anița Maria din clasa a VII-a B, Dumitrescu Claudia din clasa a III-a și alții, s-a ajuns la o cantitate de 3.000 kg. „Pînă la 23 August am putea să mai strîngem 1.000 kg" și-au spus pionierii. Pentru asta ei continuă acțiunea cu mai mult elan.

„Nouă, pionierilor din Siminicul de Sus, regiunea Craiova, ni-e dragă gospodăria colectivă — ne scrie pioniera Dumitrescu Georgeta. Am vrea să facem tot ce ne stă în putință ca ea să fie cît mai frumoasă. De curînd ne-am dus să dăm o mînă de ajutor la curățirea și înfrumusețarea sediului și curții gospodăriei. Ne-am împărțit pe echipe și am pornit la lucru. Fetele au spălat ferestrele, au șters ușile și mobilierul. Băieții au curățat curtea și au refăcut șanțurile. Acum colectiva noastră pare mai mîndră ca oricînd.

„Astăzi a fost o zi deosebită, ne scrie Cazacu Constantin din comuna Fîntîna Domnească, regiunea Craiova. Dis de dimineață, împărțiți pe grupe, am început acțiunea de strîngere a spicelor de pe lanurile gospodăriei agricole colective. A fost o adevărată întrecere. Numai în 5 ore am strîns 90 kg boabe din spicele de grîu. Acțiunea aceasta ale cărei roade de noi le închinăm zilei de 23 August, continuă!"

Ne scrie și Ionel Istrate din comuna Dealul Lung, raionul Focșani: „A trecut mult timp de cînd am plantat 5 ha cu puieți de ulm și stejar. Noi însă nu i-am dat uitării. Într-o dimineață toate detașamentele am pornit spre plantație. Mai întîi am prășit la „Poiana oii", mai apoi la Brezoaia. Veselia și voia bună ne-au fost tovarăși de drum. Totul era plăcut și rezultatele obținute ne-au îndemnat la noi acțiuni pionierești".

O zi de muncă patriotică în tabăra locală

Se știe că preocuparea pionierilor din taberele locale pentru acțiunile de folos patriotic este permanentă. Mai mult, în programul de activități al unităților, acestor acțiuni li se rezervă pe deasupra, săptăminal, o zi întreagă. La strîns spice sau la colectat fier vechi, la cules plante medicinale sau la înfrumusețarea străzii, a orașului sau a satului, pionierii muncesc cu tragere de inimă, cu pricepere. In vara aceasta, ei își închină întreaga activitate celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, sărbătoare scumpă, pe care toți oamenii muncii din țara noastră o intîmpină cu entuziasm înflăcărat, cu succese remarcabile în toate domeniile.

Cronica zilelor de vacanță

„Vineri 10 iulie. Pentru intreaga unitate, aceasta a fost o zi mare: Ziua acțiunilor de folos patriotic. Am dat o adevărată bătălie pentru infrumusețarea cartierului nostru. Am pornit dimineața devreme, pe detașamente, la locurile dinainte stabilite: detașamentul 1 la pavarea străzii Corvin, detașamentul 2 la îngrijirea parcului"...

„Duminică 12 iulie. In zori am pornit spre Mărgineni. Mașinile parcă zburau. Prietenii noștri de la sat ne-au primit cu urale și flori. Ne-am îmbrățișat. Ziua aceasta, de neuitat, am petrecut-o împreună..."

Multe zile frumoase, pline de acțiuni pionierești, veți avea. Merită ca ele să nu se uite, ca despre ele să afle și alții. Ele ar trebui așadar trecute undeva, consemnate. Tocmai de aceea fiecare unitate de pionieri are un jurnal al său. La fel și fiecare detașament. In jurnal scriu, zi de zi, „cronicarii" unității și detașamentelor despre cele mai frumoase acțiuni pionierești, despre cele mai interesante intîmplări din zilele de școală și vacanță.

Jurnalul e un caiet obișnuit, frumos îmbrăcat. Acesta e dat în grija unui pionier numit de către colectivul de conducere al unității (dacă e vorba de jurnalul unității) sau de către colectivul de conducere al detașamentului. Pionierul în grija căruia se află jurnalul nu va face singur munca aceasta de „cronicar". El va avea grijă ca, pe rînd, să scrie și alți pionieri. În jurnal pot fi transcrise și unele însemnări din carnețelele personale ale pionierilor.

Cum trebuie să se scrie în jurnal? Simplu, dar nu ca într-un proces-verbal, ci intr-o formă literară, cu căldură. Faptele petrecute trebuie descrise în amănunt, citindu-se și numele unor pionieri care s-au evidențiat. Insemnările pot fi însoțite și de desene potrivite sau de fotografii.

Jurnalul se păstrează la camera pionierilor.

Din viața pionierească

Nu peste multă vreme, aici vor învăța și vor zburda copiii: construcția Școlii de 7 ani nr. 183, care va fi dată în folosință în cinstea zilei de 23 August, crește văzind cu ochii. Pionierii taberei locale nr. 2 de la Școala de 7 ani nr. 171 din București dau, cu multă tragere de inimă, o mînă de ajutor constructorilor.

Activul pionieresc organizează

Cine pleacă la drum fără să știe cît are de mers, cînd trebuie să ajungă la destinație, cum trebuie să-și dozeze efortul și ce va intîlni în general în cale, nu călătorește prea bine. Peripețiile se țin lanț de el și nu întotdeauna reușește să ducă treaba pînă la capăt. Pionierii din tabăra noastră locală, și mai cu seamă colectivul de conducere, cunoșteau bine acest lucru. Astfel, cu șapte-opt zile înainte de ziua hotărîtă pentru munca patriotică, colectivul de conducere, îndrumat îndeaproape de tovarășul director al taberei și de către tovarășul instructor superior convocă o scurtă adunare

Unul dintre membrii activului pionieresc spuse:

— Tovarăși pionieri, pentru săptămîna viitoare avem cîteva obiective însemnate: stringerea spicelor pe ogoarele gospodăriei colective din Valea Mare, descărcatul cărămizilor pe șantierul noii școli din cartierul nostru, colectarea de fier vechi, culesul de plante medicinale și văruirea pomilor de pe strada școlii noastre. Cum credeți voi că e mai bine să lucrăm?

Vorbi Victor, președintele unității:

— Eu cred că, în primul rînd, trebuie să lucrăm pe detașamente. Propun ca pionierii din detașamentul clasei a treia să se ocupe de văruitul pomilor de pe strada școlii; să fie însă atenți, să nu se mînjească de var din cap pînă-n picioare!

Pionierii dintr-a III-a începură să mormăie supărați de această din urmă aluzie, iar Victor continuă:

— Strînsul spicelor și culesul plantelor medicinale e o treabă ceva mai grea, de aceea propun să se ocupe de aceasta pionierii din detașamentele claselor a patra și a cincea.

Pionierii din aceste detașamente tușiră cu importanță privindu-i de sus pe cei mici, iar Victor continuă:

— Cît despre noi, cei din detașamentele claselor a șasea și a șaptea, cred că locul nostru e pe șantier și la colectat fier vechi.

Spic cu spic, patriei snop!

Exact în clipa în care pionierii din detașamentul clasei a treia hotărîră, după cîțiva pomi văruiți, că trebuie să pornească o întrecere între grupe, pionierii din detașamentele claselor a patra și a cincea soseau, cu mașina fabricii care le patrona școala, în satul Valea Mare, la sediul gospodăriei. Aici, surpriză: îi așteptau pionierii din sat. Printre ei erau cîțiva care aveau cîte-un paner cu niște caise și niște piersici de mai mare dragul. Cunoștințele se făcură repede, între o caisă catifelată și o piersică plină de sevă. Apoi, după ce stătură puțin de vorbă la umbră porniră cu toții spre miriște. Unul dintre noii veniți își nota tot timpul ceva in carnețel dar nimeni nu se mira; era unul dintre isteții redactori ai gazetei de perete. Tobele cu care veniseră pionierii din tabăra noastră sunau în rînd cu cele ale pionierilor din sat, iar cîntecele lor erau aceleași

Și munca începu. Gazdele se bucurară cînd văzură cu cîtă pricepere și iuțeală lucrau noii lor prieteni. Spic cu spic, în urma pionierilor, se alcătuia mereu cîte un snop.

La amiază, cînd terminară, izbucniră în urale: nici un spic, cît de mic, nu mai rămăsese, în urma lor, pe miriște.

Osteniți dar veseli, ei se traseră la umbra stogurilor de pe arie unde, peste puțin, sosiră și cei vreo zece pionieri care fuseseră la strîns plante medicinale

După ceasul de odihnă și prînz se ridicară, dar nu ca să plece ci ca să-și înceapă programul artistic pe care îl prezentară în comun cu pionierii din sat pentru colectiviștii de la arie.

Pe șantier

Pe șantierul noii școli din cartier munca era în toi; constructorii se străduiau să termine școala, în cinstea zilei de 23 August, cu două săptămîni mai devreme decît era scris în plan. Și pretutindeni, printre schele, macarale, grămezi de nisip, îi vedeai, iuți și harnici ca albinele, și pe pionierii taberei noastre. Și aici se afla un redactor al gazetei de perete; nimic nu scăpa de bloc-notesul lui. Și avea ce scrie: despre cîtă cărămidă descărcaseră, despre cum muncitorii — în majoritatea tineri, utemiști — le dădeau îndrumări prețioase, despre cum descoperiseră că unii dintre acești utemiști fuseseră pionieri... Bineînțeles, nu scăpă nici faptul că Victor, președintele unității își notase cu atenție denumirea școlii profesionale de construcții pe care o absolviseră de vreo doi ani unii dintre pricepuții tineri

— Mi se pare că acum m-am hotărît, spusese el. Acolo mă înscriu.

Și nu-i de mirare; cu atîta siguranță și dibăcie lucrau tinerii constructori, atît de mîndri erau de munca lor, încît, desigur, și alți băieți dintr-a șaptea aveau să-i ceară apoi lui Victor adresa...

Deodată, pe șantier apăru un băiat dintr-a cincea grăbit. Îl căuta pe Victor

— Victore, știi ce-am descoperit? exclamă el entuziasmat. Intr-o curte de pe strada vecină e un turism vechi. Bineînțeles că nu mai are motor, dar caroseria și șasiul sînt intacte... sub un munte de praf și rugină!

— Hm, nu-i rău. Nu-i rău de loc. Dar cum îl ridicăm, cum îl transportăm?

Băiatul dintr-a cincea tuși cu înțeles, făcînd cu ochiul către un autocamion cu macara.

— Uite, cu așa ceva...

...Un ceas mai tîrziu, turismul ruginit trona în curtea școlii, pe un maldăr de fier vechi. Utemiștii îi ajutaseră să transporte fierul cu mașina șantierului.

Fruntașii

La amiază, curtea taberei locale era din nou plină. Aliniați în careu, pionierii ascultau rezultatele acestei zile. Rînd pe rînd fură trecute în revistă traistele cu plante medicinale, numărul pomilor văruiți (pionierii dintr-a treia erau foarte curați, dar se cunoștea că se spălaseră cu cîteva minute înainte), fu amintită cantitatea de spice culese, activitatea de pe șantier și, în cele din urmă, fu admirat turismul care ședea ca o cloșcă pe grămada de fier vechi. Cînd se trecu la numirea fruntașilor zilei lucrul fu mai greu; trebuiră să fie numiți aproape toți pionierii...

AL. OVIDIU ZOTTA

„In cinstea lui 23 August, să culegem de pe miriști 1.500 tone boabe din spice!", acesta este angajamentul sub care pionierii din patria noastră își desfășoară anul acesta tradiționala acțiune de culegere a spicelor

E roșie cravata mea ca focul

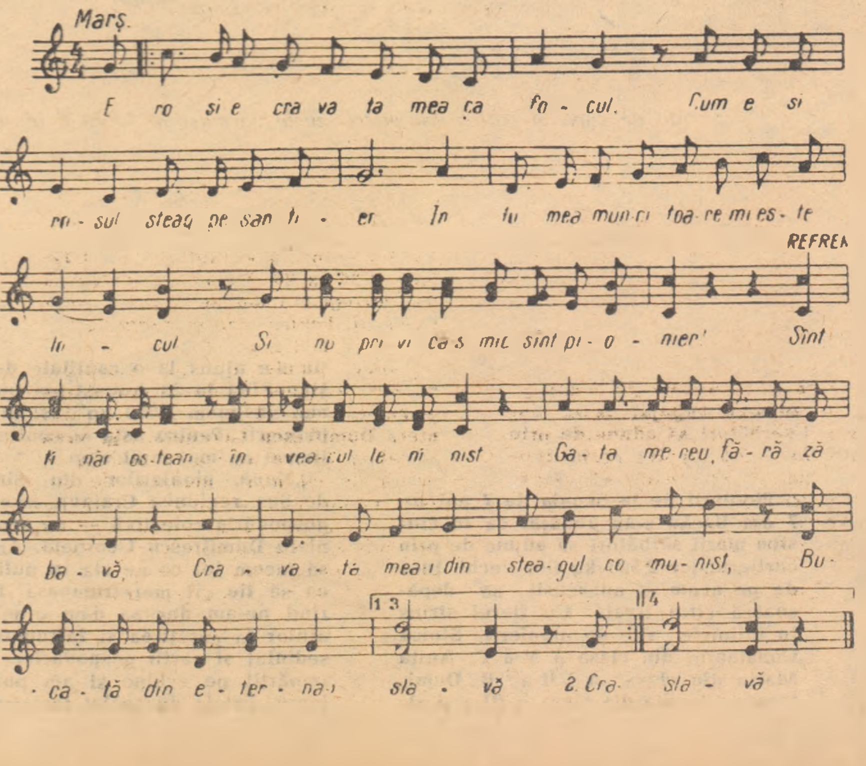
Versuri: MIHAI BENIUC
Muzica: MATEI SOCOR

E roșie cravata mea ca focul,
Cum e și roșul steag pe șantier,
In lumea muncitoare-mi este locul
Și nu privi că-s mic — sînt pionier!
Refren:
Sînt tînăr oștean în veacul leninist,
Gata mereu, fără zăbavă.
Cravata mea-i din steagul comunist,
Bucată din eterna-i slavă!

Cravata mea cea roșie mă-ndeamnă:
„La-nvățătură fii neobosit!"
Eu știu că cei ce-au semănat în toamnă
La anul vor avea și de cosit.
Refren:

Cu-ntreg detașamentul, fără teamă,
In marșul vieții sprinten am pornit,
Iar mîine, dacă patria ne cheamă,
Lupta-vom pentru ea nebiruit.
Refren:

Partidului ce-n viață ne-ndrumează
Salut voios cu toții i-am adus;
Jurăm sub steaua noastră pururi trează,
Drapelul roșu să-l purtăm mai sus!
Refren:

Sub semnul prieteniei

Gînd la gînd cu bucurie! Tinerii din organizația Tineretului Liber German, veniți să se odihnească pe litoralul nostru, au dorit mult să-i cunoască pe pionierii romîni, mai de-aproape. Iar pionierii constănțeni de mult se gîndeau la o întîlnire prietenească cu tinerii germani. Așadar, întîlnirea nu putea să nu aibă loc!

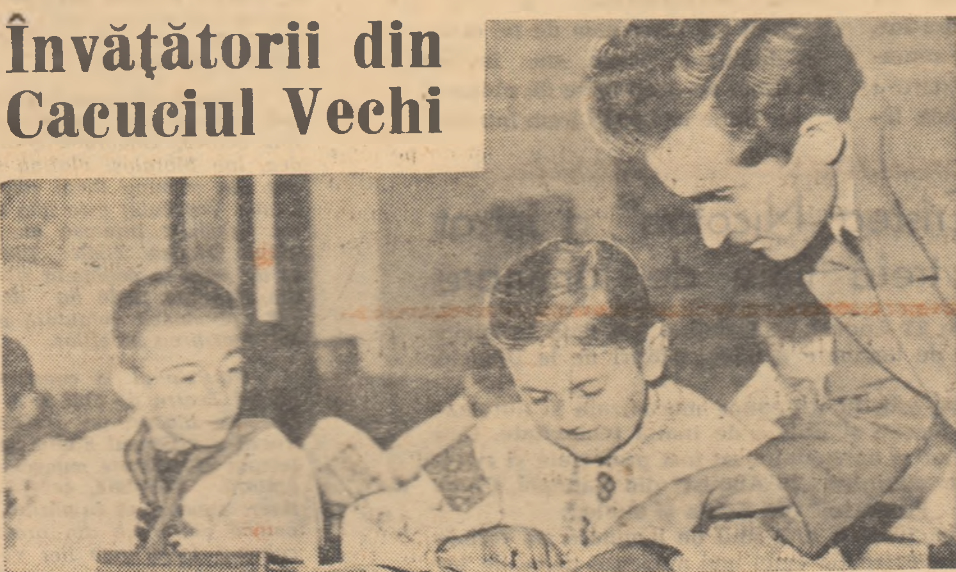
Sala de festivități a Școlii medii nr. 1 din Constanța a fost împodobită cu multe flori, fremătînd de tinerețe și voioșie. Au venit la întîlnire vreo 200 de oaspeți. Manole Mihai, președintele unității de pionieri a rostit un fierbinte salut în cinstea tinerilor germani, cărora le-a povestit, apoi, așa cum au dorit, cîte ceva despre activitatea pionierească: despre acțiunile de folos patriotic închinate măreței sărbători de la 23 August, despre excursiile prin ținutul natal, despre cîntecele pionierești și despre jocuri. Prietenii germani au povestit, la rîndul lor, despre viața pionierilor din Republica Democrată Germană.

— Dragi prieteni — a spus unul dintre oaspeți — ceea ce ne-a impresionat în mod deosebit la voi, e dragostea voastră de patrie, de orașul natal. Cînd am venit spre voi, am luat în mașină un băiețaș, pionier, ca să ne arate drumul. Văzînd că privim oarecum mirați mulțimea șantierelor noi unde se sapă, se betonează, se zidește ne-a spus: „Să nu vă mirați că orașul e așa. Acum, poate, nu e prea frumos... Dar ne pregătim să facem orașul nostru mai frumos ca oricînd!..."

Pionierii au dat apoi în fața oaspeților și în cinstea apropiatului Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena un program artistic. În sală s-a auzit glăsciorul pionierei Honceriu Vindora, care a prezentat programul chiar în limba oaspeților. Ei au ascultat cîntecele pionierești și un concert de Mozart. Le-a plăcut. Au bisat. Vindora le-a recitat și o poezie, tot în limba germană. Iar cînd pe scenă au apărut pionierii, cu steaguri, reprezentînd înfrățirea tineretului lumii, sala a răsunat minute în șir, de aplauze. La despărțire, s-au schimbat cravate și insigne, daruri prietenești.

— Și ne-a mai impresionat ceva la voi, pionierii romîni, au spus oaspeții la plecare: prietenia voastră caldă!

Învățătorii din Cacuciul Vechi

Amîndoi sînt tineri. Tovarășul Danciu e fiu de țăran moț, iar soția sa — fiică de țărani de prin părțile Blajului. Cînd s-au hotărît să devină învățători s-au gîndit și la bune și la rele. S-au gîndit mai ales la menirea ce trebuiau s-o aibă — aceea de a pregăti țării oameni de nădejde.

Și iată-i ajunși la Cacuciul Vechi, sat așezat lîngă albia Crișului Repede. Să tot aibă satul ca la 90 de case. Sat mic. 18 copii au găsit soții Danciu în școala din sat.

Noul învățător se împrieteni repede cu copiii... Ajunseseră copiii în clasa a IV-a și nu știau nici noțiunile ce se predau într-a II-a. Atît de puțin se preocupase de ei fostul învățător!... În ceasurile lungi, ale serilor de iarnă, tovarășul Danciu sta lîngă ei, în bancă, și-i ajuta să buchisească slovele, sau să citească în graiul isteț al cifrelor.

În acest timp, tovarășa Danciu, începu să se ocupe de organizarea unei brigăzi artistice de tineret.

...Dar, din satul vecin, Groși, ochi sticloși de lupi urmăreau cu dușmănie activitatea tinerilor învățători. Și zvonuri pline de dușmănie începură a fi șoptite la urechile oamenilor: *„Nu vă trimiteți copiii la brigada artistică — o să vi-i îmbolnăvească învățătoarea!"*... *„Nu vedeți cum îmbuibă capul elevilor cu fel de fel de lucruri? Ce le trebuie atîta carte?"*...

Dar faptele se arătară mai convingătoare decît zvonurile.

Cînd brigada artistică cîștigă locul I la Concursul intercomunal, „lupii" trimiseră o scrisoare plină de venin „dăscăliței Danciu": *„Părăsiți de grabă comuna. Noi avem nevoie de liniște"*...

— Vor să ne intimideze, a spus tovarășul Danciu soției. N-o să ne speriem noi însă de un ciot...

Și cei doi învățători au muncit cu și mai multă tragere de inimă.

Dar dușmanii deveneau tot mai furioși. Zvon după zvon, scrisoare după scrisoare. În sat se înființa o întovărășire; „lupii" însă n-o doreau, trimiteau președintelui sfatului popular scrisori de amenințare: *„Pleacă din comună, lasă-ne pe noi să trăim cum am trăit"*.

Să trăiască cum au trăit? Dar cum au trăit oare?! În sărăcie și nevoi — cei mai mulți. În huzur — cîțiva. Deci „lupii" printre aceștia trebuie căutați.

Și iată-i pe „lupi" ieșiți din bîrlog. Organele de stat le-au dat de urmă și i-au scos în fața satului. Iată-i: fostul „învățător" din satul Groși, Tudor Troie și soția sa. Doi „lupi" care ținteau să împiedice cursul vieții în satul în care fuseseră primiți. Legionarul Troie tînjea după vremea cînd unul ca el putea tăia și spînzura, cînd averea-i creștea prin truda sătenilor și — nu de puține ori — a elevilor.

Și „lupii" care amenințau, stau acum pleoștiți, chipurile „pocăiți". Ar mușca, dar prea sînt mulți cei care-i judecă.

...Judecata sătenilor s-a isprăvit. Oamenii se risipesc pe la case. Soții Danciu — sînt urmăriți de priviri prietenoase, sînt înconjurați cu cinste, sînt prețuiți. Foștii învățători se strecoară pe sub garduri, ca lupii. Îi așteaptă acum clipa cînd vor fi trași la răspundere de justiția populară. Oamenii nu-i vor lăsa. Cine se ridică împotriva fericirii poporului, nu poate scăpa de pedeapsă!

ȘTEFAN ZAIDES

AȘA PROCEDEAZĂ PIONIERII

Istorioară adevărată despre o pionieră destoinică

Pioniera Marjana Șerbănescu din Baru Mare și-a petrecut vacanța de primăvară la o mătușă a ei din Vălișoara, în raionul Brad. Zilele de vacanță i-au fost vesele, s-a odihnit și s-a jucat din plin. Dar n-a uitat că-i pionieră. Iar pionierul adevărat găsește în orice împrejurare un lucru bun de făcut!

Acolo, la Vălișoara, Marjana a văzut o mulțime de fier vechi. Asta nu putea să nu-i amintească de angajamentul unității sale de pionieri de a da patriei cît mai mult fier vechi. Și atunci pioniera noastră s-a gîndit să strîngă fierul pe care îl va găsi, să-l predea, iar la întoarcere să raporteze tovarășilor ei din unitate ce-a făcut.

Așa se face că, atunci cînd zilele vacanței de primăvară erau pe terminate, Marjana a predat conducerii șantierului I.S.E.M. din Vălișoara cele o mie de kilograme de fier vechi, cît adunase ea singură.

...De-atunci, au trecut cîteva luni. Intr-o zi, Marjana s-a trezit că poștașul îi aduce un mandat poștal. Purta numărul 924. Pe el scria: pionierei Marjana Șerbănescu, de la Școala de 4 ani din Baru Mare, raionul Hațeg. Expeditor: I.S.E.M.-Vălișoara, raionul Brad, regiunea Hunedoara. Pe cupon, alături de suma importantă de bani ce trebuiau predați Marjanei, un inginer al șantierului adăugase o scurtă explicație: „Iți trimitem suma pe care am încasat-o din predarea fierului vechi colectat de tine și încredințat șantierului nostru..." Să vă mai spun cu cîtă căldură au felicitat-o ceilalți pionieri, instructorul de pionieri, învățătorul?

Marjana singură, încă nu se dumirea. De ce i s-au trimis bani? Doar nu pentru bani adunase ea fierul vechi. Ea adunase fierul vechi pentru patrie, la a cărei înflorire era de datoria ei să contribuie.

S-a tot frămîntat: ce să facă?

...La sediul Comitetului raional U.T.M. Hațeg, a sosit în faptul zilei o pionieră.

— Sînt Marjana Șerbănescu, pionieră în unitatea de la Baru Mare, a spus fata, stăpînită de emoție. Știți, noi pionierii am strîns fier vechi. E o datorie a noastră față de patrie Și eu am strîns. Mi s-a trimis ca răsplată o sumă de bani. Am venit să predau la raion suma aceasta...

— Ești o pionieră destoinică — i-a spus primul secretar strîngîndu-i emoționat mîna.

...Marjana s-a întors de la Hațeg bucuroasă, cu daruri din partea tovarășilor de la Comitetul raional U.T.M. Dar mai ales era bucuroasă de cele ce-i spusese primul secretar... „Ești o pionieră destoinică. Marjana!"

PETRE FARCAȘIU

PIONIERII ÎNGRIJESC PĂSĂRILE COLECTIVEI

„Ce-o fi cu pionierii de-au venit așa de dimineață la fermă? se minună paznicul gospodăriei agricole colective „Miciurin". Harnici copii, își zise moșul, niciodată nu stau cu mîinile în sîn cînd vin la colectivă!" Chiar așa! Nici n-au ajuns bine că, iată, s-au și apucat de lucru la crescătoria de păsări. Lăzărescu Valeriu începu să măture curtea unde trebuia să dea drumul păsărilor. Alții curățau adăpătorile iar Hurgoi Maria se grăbi să aducă apă proaspătă de la fîntînă, ca să le umple. Cîteva fete pregăteau mîncarea: pentru găini, boabe, iar pentru rățuște au tocat verdețuri. Cînd a venit îngrijitoarea, a găsit aproape totul pregătit. Mai că nu-i venea să creadă că toată treaba asta o făcuseră pionierii. Apoi au pus mîncarea în locurile arătate de tovarășa îngrijitoare și au deschis cotețele. Dintr-odată curtea s-a umplut cu păsări. Erau așa de multe!...

Cîțiva băieți rămăseseră pe loc și priveau încîntați mulțimea de păsări cînd, o pionieră îi luă la rost.

— Ce-ați rămas așa? Mai avem încă multe de făcut. Veniți să strîngem ouăle din cuibare...

Dimineața la crescătoria de păsări a trecut pe nesimțite. La plecare, i-au spus tovarășei îngrijitoare că vor mai veni. Grupa a doua din detașamentul clasei a V-a B de la Școala medie din Jimbolia a hotărît să îngrijească de acum înainte, cîte două zile pe săptămînă, de păsările colectivei.

Ceea ce nu trebuie să se întîmple...

Zilele trecute am dat buzna acasă la prietenul meu, profesorul, și l-am întrebat grăbit:

— Ascultă, se poate ca un pionier să rămînă corigent la o materie?

— De, dacă nu învață, se poate... Însă nu-i prea recomandabil!

— Dar să nu-și poarte cravata roșie în fiecare zi, se poate?

— Asta, în niciun caz! Ce-ți veni?! Așa ceva nu se pomenește!

Rînd pe rînd, le-am pus apoi această întrebare și prietenului meu directorul de cinematograf, și prietenului meu bibliotecarul, și prietenului meu care șade într-o casă cu geamuri mari. Mi s-a răspuns că se poate ca vreun pionier să zăbovească prea mult la cinema și prea puțin asupra lecțiilor; că e posibil ca vreun altul să strice coperta unei cărți împrumutate; că nu-i exclus ca printre cei care greșesc o lovitură de la 11 m și mingea nimerește în geam să se afle chiar și un pionier... Dar că ar putea exista vreun pionier care să nu-și poarte cravata roșie în fiecare zi, nu, așa ceva nu-i posibil, au conchis ei cu strășnicie! Iar apoi, curioși, mi-au cerut să-i lămuresc:

— Spune, de ce ne-ai pus o asemenea întrebare? Nu pricepem! E ca și cum ne-ai fi întrebat dacă se poate ca soarele să nu răsară în fiecare zi!

— Ehei, am oftat eu, dumneavoastră vă mirați, dar dacă ați fi petrecut, cu mine, măcar cinci minute în tabăra locală a pionierilor de la Școala medie nr. 4 din Craiova, ați fi fost la fel de necăjiți ca mine. Ce-i drept, acolo nu se stă degeaba; pionierii învață cîntece noi, lucrează pe lotul școlar, se întrec la fotbal și volei, în sfîrșit, au fel de fel de activități interesante. Și iată, văzînd că printre copii se află și cîțiva fără cravate roșii, mi-am spus: „Buni pionieri! Îi atrag în activitatea taberei și pe școlari. Se vede că în felul acesta îi pregătesc să devină și ei pionieri".

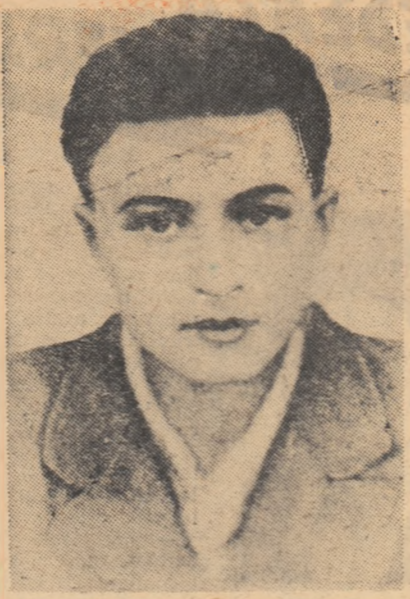
Bucuros de această presupunere, m-am apropiat și am început să discut cu unul, cu altul...

Și, surpriză; după cum am aflat îndată, cei fără cravate nu erau simpli școlari ci... tot pionieri! Dar unul își lăsase cravata acasă „la spălat", altul o „uitase", al treilea o pierduse de-a binelea și așa mai departe... Ciovică Petre, Bărbulescu Ana, Gheorgache Mariana, Ilie Gheorghe, Marin Ion și Marioara Constantin — toți aceștia veniseră la tabără veseli și bine dispuși, dar fără să-și fi pus întrebarea cum poate apărea un pionier în fața tovarășilor lui fără cravata roșie... Oare ei cred că o dată cu sosirea verii intră în vacanță și calitatea de pionier? De ce și-au uitat acasă tocmai cravata roșie? Din nebăgare de seamă? Cum de nu și-au uitat atunci cămașa, sau cum de nu și-au încălțat ciorapii peste pantofi? Cum au putut ei privi drapelul roșu al taberei, înălțîndu-se pe catarg, cînd nu aveau la gît cravatele roșii?

Iată, am început aceste rînduri într-un chip hazliu, dar văd că fără să vreau le termin cam aspru... Dragii mei Ciovică Petre, Ilie Gheorghe și ceilalți, cravata roșie, știți voi prea bine, este o părticică din steagul roșu de luptă al clasei muncitoare, de aceea dragostea și respectul vostru pentru ea trebuie să fie nemăsurate, după cum nemăsurată trebuie să vă fie mîndria de a o purta! Altfel, cum ați mai putea răspunde la chemare: „Sînt gata întotdeauna", cum v-ați mai saluta între voi cu „Salut voios de pionier"?.

În tabăra voastră — ca și în unitate, în timpul anului — sînt multe lucruri bune, dar această „nebăgare de seamă" a voastră le cam umbrește...

SANDU ALEXANDRU

Filimon Sîrbu

Născut la 10 august 1916, într-o comună de prin Hunedoara, Filimon Sîrbu cunoscu încă din fragedă copilărie silniciile nedreptei orînduieli burghezo-moșierești.

Ucenicia o face la Direcția Porturilor Maritime, în Constanța, purtînd cu sine o comoară scumpă: torța vie a luptei revoluționare pe care i-o aprinsese în suflet chiar tatăl său, ceferistul. Lucrînd la strung, alături de un bătrîn comunist, Filimon deslușește tot mai profund adevărul pentru care lupta muncitorimea.

...O dimineață a anului 1936, înmiresmată de nectarul grădinilor. Privirile constănțenilor rămîn uluite: pe firele de telegraf fluturau nenumărate stegulețe, ca niște flori roșii, cît palma. Filimon Sîrbu era unul dintre cei care le făcuseră să fluture vii, în fața mulțimilor, ca un simbol al luptei revoluționare ce nu înceta o clipă.

Ne aflam în pragul izbucnirii războiului antisovietic. Partidul își intensifică lupta de zădărnicire a acestui act criminal. La Constanța sufletul acțiunilor antirăzboinice, era comunistul Filimon Sîrbu, cunoscut sub numele de Lițu — „domnul Lițu" controlor la societatea de autobuse din localitate.

..Soarele dogorea puternic în ziua de 22 iunie 1941. Pe malul mării se afla în acele clipe un grup de utecisti, așa ca din întîmplare. Unul dintre ei, cu ochelari fumurii la ochi le vorbea tovarășilor din jur cum să ducă lupta împotriva cotropitorilor fasciști. Tînărul acela era... „domnul Lițu". Deodată, utecistii se văd înconjurați de un pîlc de polițiști Fuseseră trădați!

Astfel, împreună cu alți tineri luptători a fost arestat și Filimon Sîrbu, pe care călăii mai apoi îl condamnară la moarte.

Ziua de 19 iulie 1941. Pe un zid alb, inundat de lumina soarelui, se profilează silueta zveltă a tînărului Filimon Sîrbu, ce abia împlinise 25 de ani. Un plutonier-major se apropie de condamnat și încearcă să-i lege ochii cu o eșarfă Tînărul refuză cu dîrzenie: „Primesc moartea cu ochii deschiși! Mor doar pentru o cauză dreaptă!"

— Foc! a răsunat sălbatic o voce răgușită. Și din buza puștilor se smulseră, bubuind, plumbii focului ucigător. Dar mai puternic, cu glas de tunet, a răsunat în aceeași clipă alt strigăt, al lui Filimon Sîrbu:

— „Trăiască Romînia liberă! Moarte fasciștilor!"

Trupul tînărului luptător s-a prăvălit la pămînt, ucis de glonțul vrăjmaș.

Amintirea eroului care și-a vărsat sîngele pentru ca Romînia liberă să trăiască și să înflorească, trăiește vie în inimile noastre, ca o flacără nestinsă.

Secerișul

Fără margini pare lanul celor o mie ha. cu grîu. Colectiviștii din Fărcașele, raionul Caracal, strîng acum din lanul acesta o mare bogăție, pentru care au muncit cu sîrg din toamnă și pînă astăzi, ajutați de mașinile și tractoarele S.M.T.-ului și aplicînd metodele agrotehnice înaintate.

Iată-i acum la lucru.

Tinerii din brigada utemistei Maria Gheorghe, lucrează azi la strînsul snopilor în urma secerătorilor-legători. În urma lor cîmpul rămîne străjuit de șirurile drepte ale clăilor care-și așteaptă rîndul să fie încărcate în care și duse la arie.

Cîțiva dintre utemiști lucrează chiar cu secerătorile legători. E o treabă care cere pricepere și foarte multă atenție. Tinerii însă s-au pregătit dinainte pentru munca aceasta și acum mînuiesc cu ușurință manetele secerătorilor, urcă sau coboară cuțitele, supraveghează dispozitivul de legare a snopilor. Secerătorile străbat fără întrerupere lanul, retezînd spicele și lăsînd în urmă snopii grei.

Peste tot, pe întinderea celor o mie ha cu grîu, munca zecilor de tineri colectiviști din echipele conduse de utemiștii Ion Vlad, Constantin Crețescu, Marin Nicolae, Florea Vlad și alții se unește cu străduința tuturor colectiviștilor de a strînge la timp recolta. Peste tot, în cele 21 de brigăzi de cîmp, se află prezentă hotărîrea și dragostea de muncă a utemiștilor.

Colectiviștii au făcut socoteala: vor strînge în medie peste 2.000 kg grîu la ha. Inmulțiți cu 1.000 și aflați cîtă bogăție de grîu vor strînge anul acesta colectiviștii din Fărcașele. Este o mîndrie pentru utemiștii din gospodăria colectivă să știe că la succesul acesta au contribuit și ei printr-o muncă perseverentă.

Cînd mă întorceam de pe cîmp, în dimineața aceea, am întîlnit în drum un grup mare de pionieri.

— Unde mergeți? i-am întrebat.

— Să strîngem spicele rămase pe miriște! mi-au răspuns ei.

Iată încă un aspect obișnuit al acestor frumoase zile de seceriș.

MIHAI CARANFIL

De pe frontul muncii patriotice

- *Știți ce economii au realizat tinerii din regiunea Hunedoara, în cinstea zilei de 23 August? 17.990.000 lei. Această sumă s-a obținut prin reducerea prețului de cost, prin economisirea metalului și prin realizarea voluntară a numeroase lucrări de folos obștesc.*

- *La Ghimicești — raionul Brăila s-a început construirea unui nou cămin cultural. Cei 45 de utemiști, membri ai brigăzii de muncă patriotică au și obținut primele succese. In cîteva zile ei au cioplit și fasonat 36. m.c. lemn de stejar necesar construcției.*

- *Brigada de muncă patriotică din care fac parte tinerii Ion Senteș, Gheorghe Chindea, Ion Morghiș, Florian Cocoș din comuna Rieni raionul Lunca Vașcăului este una dintre brigăzile fruntașe ale regiunii Oradea. Zilele trecute ei au mers la pepiniera silvică din Sudrigiu unde au depus 148 ore muncă voluntară pentru îngrijirea puieților.*

- *Participînd la construcția noului Teatru de Stat și a numereose blocuri de locuințe, tinerii din Orașul Stalin au efectuat 180.000 ore muncă voluntară. Totodată, cei 7.800 tineri membri ai brigăzilor de muncă patriotică din oraș au colectat 1.726 tone fier vechi.*

- *Tinerii din brigada de muncă patriotică condusă de Nicolae Cîrceag din orașul Rm. Vîlcea au prestat pînă acum peste 2.000 ore muncă voluntară la înfrumusețarea întreprinderii și la ajutorarea lucrărilor agricole din G.A.S. - Rm. Vîlcea.*

La Uzinele „Cristea Nicolae" a intrat în funcțiune a treia linie de laminare

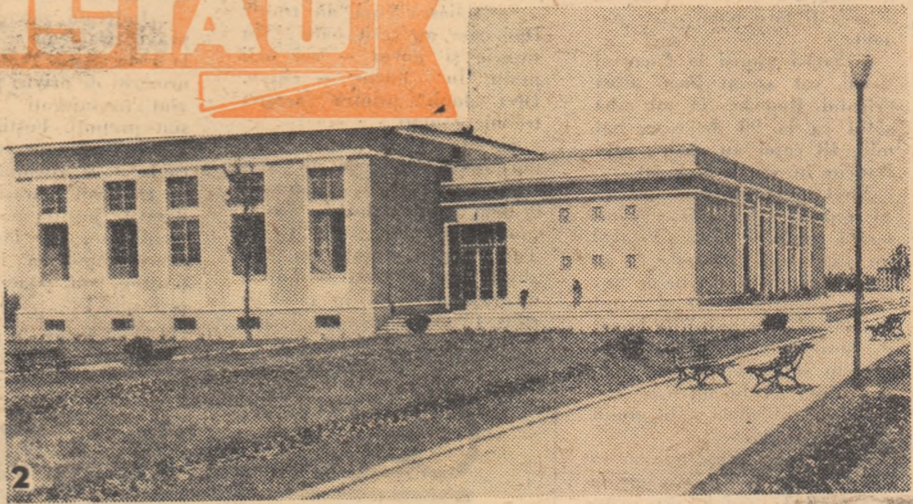
În întîmpinarea zilei de 23 August, la Galați a fost dată în funcțiune cea de a treia linie de laminare a tablei subțiri de la Uzinele „Cristea Nicolae".

Noua linie de laminare este în întregime mecanizată și automatizată, fiind înzestrată cu mașini și utilaje de înaltă tehnicitate. Cea mai mare parte a instalațiilor și agregatelor au fost proiectate și construite în țară, la Uzinele metalurgice „23 August" din Capitală, Combinatul metalurgic Reșița, „Progresul" din Brăila și altele.

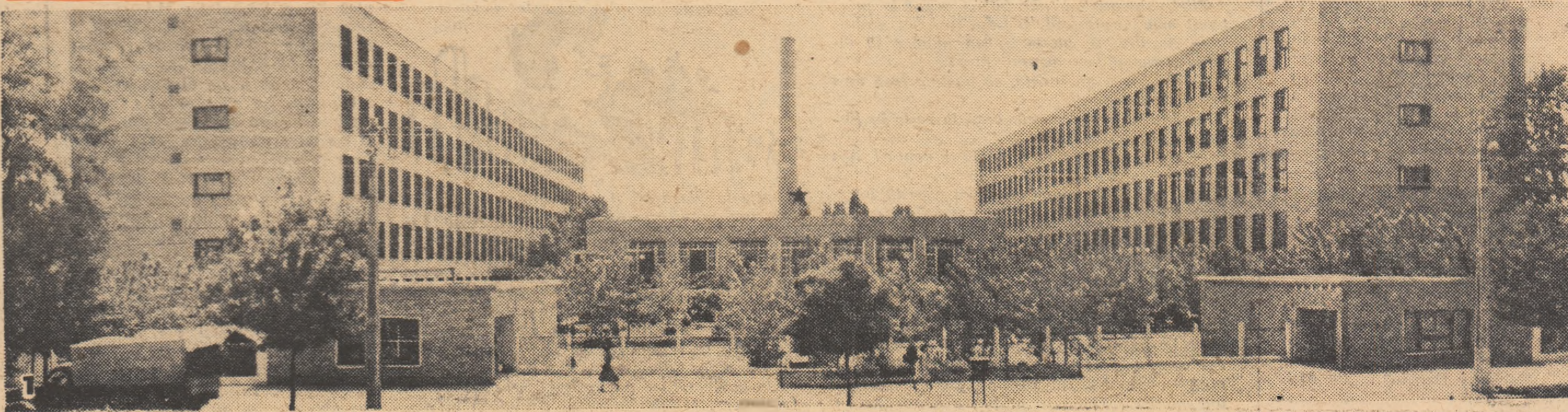
O dată cu intrarea în funcțiune a noii linii de laminare s-a terminat în cea mai mare parte construcția celei mai moderne uzine de tablă subțire din țară.

Acum 15 ani NU EXISTAU

Mîndre s-au înălțat pe întreg cuprinsul patriei construcțiile anilor de după 23 August 1944! În fotografie puteți vedea două din aceste mari construcții, din Capitală: Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" (1) și Casa de Cultură a tineretului din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" (2), construite în anii regimului democrat-popular.

2

1

reportaj știri informații noutăți tehnice reportaj

Manolis Glezos să fie pus în libertate!

La Atena, în fața Tribunalului militar continuă procesul înscenat eroului național grec, Manolis Glezos și celorlalți patrioți greci. Viața lui Glezos continuă să fie în primejdie pentru „vina" de a fi luptător neînfricat pentru democrație, și nu pentru înaltă trădare sau spionaj așa cum îl acuză autoritățile. Înaintea începerii procesului, Manolis Glezos a adresat o scrisoare primului ministru al Greciei, Karamanlis. Scrisoarea constituie un act de acuzare împotriva autorităților grecești, în care se spune: „Pe banca acuzaților a Tribunalului militar de la Atena și în pericol de a fi condamnate la moarte, se vor afla legile democratice ale țării, deoarece împotriva lor a fost îndreptat complotul a cărui victimă sînt și eu". Și mai departe: „oamenii care sînt acuzați sînt patrioți cunoscuți care și-au consacrat și își consacră cei mai buni ani ai vieții și forțele lor, poporului și Greciei. Și dacă ei au vreo vină, aceasta constă numai în dragostea lor înflăcărată de pace, în dorința lor de a-și vedea patria prosperă, în sentimentele lor de prietenie față de toate popoarele și în dorința de a vedea pe toți grecii uniți".

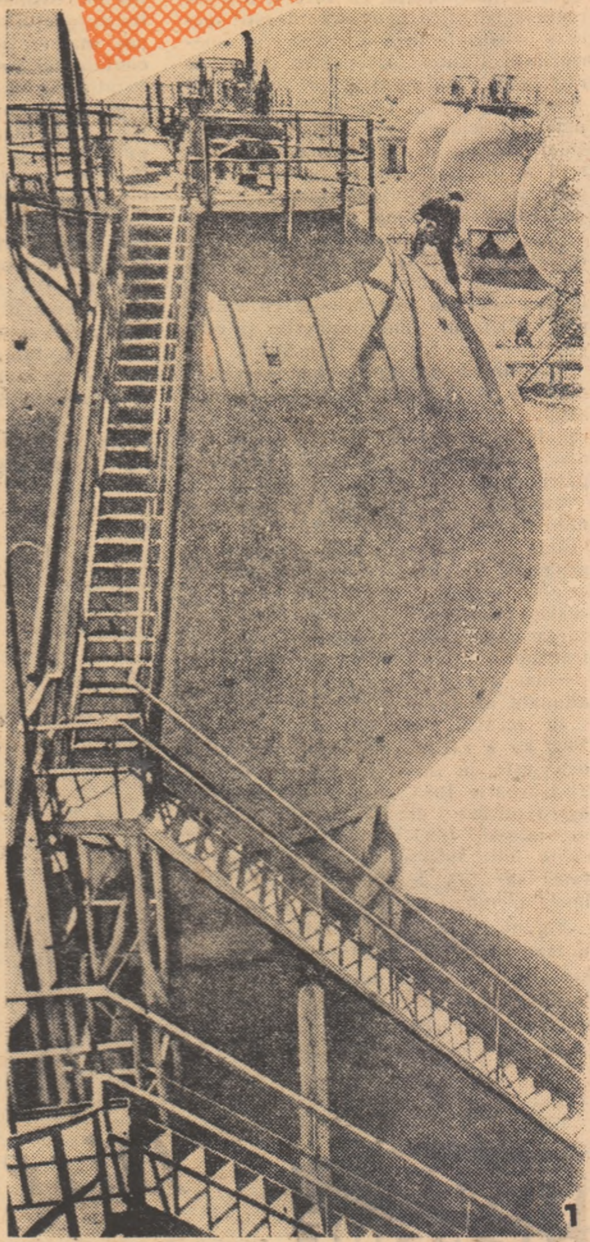
Oamenii muncii din țara noastră, alături de întreaga omenire, își ridică glasul în apărarea lui Manolis Glezos și a celorlalți patrioți. În toată țara s-au organizat mitinguri, trimițîndu-se telegrame autorităților din Grecia în care se cere eliberarea patrioților greci.

De cîteva zile, la Atena, în fața tribunalului militar se judecă procesul lui Manolis Glezos. În toate aceste zile tribunalul n-a putut dovedi vinovăția acuzaților. Martorii acuzării, majoritatea polițiști, au fost puși în mari încurcături; ei n-au putut dovedi concret acuzațiile aduse și n-au putut să răspundă la întrebările avocaților apărării. De multe ori a fost necesară intervenția președintelui tribunalului care a sugerat martorului (ofițer de poliție) răspunsurile sau a răspuns chiar el, în locul lui.

După cum se știe, acuzația se întemeia doar pe faptul că Manolis Glezos s-ar fi întîlnit în casa surorii sale vitrege, Vasiliki Dolianitis, cu Colianis, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Grec, aflat în ilegalitate. Dar, iată că însuși polițistul Papaspiropoulos, principalul martor al acuzării, a trebuit să recunoască faptul că el nu l-a văzut pe Glezos intrînd în această casă. Mai mult decît atît, în ședința de duminică a Tribunalului militar, avocatul Mangakis a dat citire unei declarații a soților Dolianitis prin care aceștia arată că au fost siliți, prin oribile mijloace de intimidare, să semneze o declarație falsă împotriva lui Glezos. După cum se vede minciuna și falsul au picioare scurte. Adevărul iese la lumină!

Pe adresa tribunalului și altor autorități grecești continuă să sosească mii de telegrame în care muncitori, țărani, intelectuali, indiferent de convingerile lor politice, cer cu insistență ca Manolis Glezos să fie pus în libertate. Acesta este glasul întregii omeniri și de el va trebui să țină seama autoritățile din Grecia.

Prin continentul sovietic

1 **CHIMIA PĂTRUNDE TOT MAI MULT ÎN ECONOMIA MARII UNIUNI SOVIETICE**

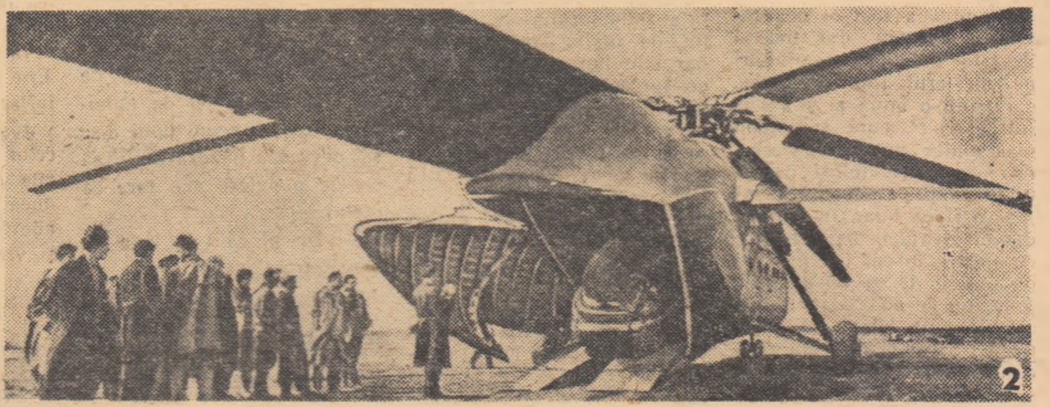
O nouă uzină de cauciuc sintetic a fost construită la Sumagait în Azerbaidjan.

În fotografie, un aspect al acestei uzine cu uriașele-i rezervoare sferice.

2 **UN NOU RECORD MONDIAL**

Aviatorii sovietici au bătut recordul mondial stabilit de un pilot american. Echipajul sovietic de pe helicopterul Sikorsky cu turbopropulsor „MI-6" a ridicat o încărcătură de 5 tone la o altitudine de 5500 m. În aceeași zi acest aparat a înregistrat un alt record mondial, atingînd aproape 5000 m altitudine cu o încărcătură de 10 tone.

În fotografie: *helicopterul „MI-6".*

În curînd, la Festival

Delegația R.P. Polonă care va participa la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului este formată din 550 de tineri. Printre ei sînt 200 de tineri artiști. Tineretul polonez va participa în cadrul Festivalului și la expozițiile de artă plastică, fotografie artistică, artă populară, desene ale copiilor.

★

Tinerii din R.P. Ungară și-au încheiat pregătirile în vederea participării la cel de al VII-lea Festival Mondial. Cei 400 membri ai delegației, printre care numeroși artiști și sportivi, vor pleca la Viena la 24 iulie.

★

Din Djakarta se anunță că primul grup de tineri indonezieni, delegați la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului a plecat spre Viena. Din acest grup fac parte reprezentanți ai organizațiilor studențești și de tineret, de diferite orientări politice, din Indonezia.

★

Și delegația de tineret a R.D. Vietnam, compusă din 106 tineri, a plecat spre Viena. Ei se vor opri cîteva zile în R.P. Ungară unde vor face o vizită prietenească tineretului maghiar.

★

În toate țările socialiste se desfășoară în aceste zile concursuri artistice și sportive în vederea Festivalului. În cadrul „Săptămînii Sportive" din R.D. Germană s-au distins 47 echipe formate din tineri muncitori. Tinerii artiști germani se pregătesc și ei cu însuflețire în vederea prezentării la Festival a 3 programe naționale și pentru participarea la 23 programe artistice internaționale.

„SLUMS"

Deseori, iubite cititor, ai aflat, cu inima strînsă, despre nenumărați copii oropsiți din țările capitaliste și îndeosebi din S.U.A. — care nu au alt adăpost pe lume decît planșeurile podurilor, gangurile, subteranele metroului sau pur și simplu cerul liber. Iată însă că, dacă cineva, un străin, ar poposi mai mult timp în orașul New York, de pildă, ar vedea și înțelege că pentru acești copii poate fi uneori și mai rău. Și să nu vă mire dacă acest „mai rău" înseamnă înseși... casele. Firește, nu blocurile somptuoase din centru unde locuiesc oamenii de afaceri, ci ruinele mizerabile de la periferie, supranumite „slums" și pe care bogătașii le ocolesc cu grijă, fugind de ele ca de ciumă. Să traduci cuvîntul „slums" e aproape imposibil.

Dar iată că în descrierea lor ne-a ajutat, nu un călător poposit vremelnic în S.U.A., ci chiar un ziarist american, W. Klein, redactor al unui mare ziar din New York. Pentru a scrie reportajul său, el a locuit timp de-o lună într-o astfel de casă, pe care o numește pe rînd, „cocioabă", „groapă" sau „cușcă nenorocită". Iar cuvintele cu care zugrăvește aceste „locuințe" sînt de-a dreptul zguduitoare. Lăcașele acestea întunecate, de mizerie, nu mai au nimic omenesc în ele. Pereții au crăpături ca după cutremur, podelele sînt putrede, scările distruse, conductele sparte, pretutindeni plutește un miros îngrozitor de gunoi, iar ploaia se prelinge pe ziduri, ca o cascadă, de la mansardă la subsol. Unele încăperi nici n-au ferestre, iar singurul mijloc de aerisire — după cum spune Klein — sînt găurile făcute de șobolani în pereți. Un locuitor al slumsurilor i-a mărturisit ziaristului că n-a mai făcut baie de opt ani, pentru că pur și simplu n-a avut posibilitatea...

Peste un milion de oameni (cît populația unui mare oraș) locuiesc în slumsurile New Yorkului. Foarte mulți din acești locuitori sînt copii. Care va fi însă soarta acestor vieți abia înfiripate, nu-i greu de ghicit. Slumsurile ofilesc și nimicesc viața copiilor, strivind-o cu întunericul lor, cu duhoarea lor îngrozitoare, cu zidurile lor umede. Iar cei care au norocul să scape neseceraţi de foame, de tuberculoză, de paralizie infantilă, sau de friguri, n-au altă perspectivă decît aceea de a îngroșa mai tîrziu rîndurile șomerilor.

...Care din copiii New Yorkului sînt mai „fericiți"? Cei care dorm sub planșeuri, sau cei din slumsuri?

Ziaristul Klein s-a hotărît să scrie reportajul său despre cumplitele slumsuri pentru că, spune el, „acestea sînt uitate de toți". Uitate? De oficialitățile americane, într-adevăr. Dar muncitorii, oamenii simpli, luptătorii pentru libertate și progres din S.U.A. nu pot „uita" aceste sălașe ale mizeriei: Și ei luptă din răsputeri pentru ca aceste cocioabe sinistre să dispară, odată cu mizeria, cu exploatarea, cu șomajul.

VASILE MANUCEANU

reportaj / Știri / informații / NOUTĂȚI / TEHNICE / reportaj

Noi paşi spre cucerirea cosmosului

Lansarea la 2 iulie a.c. a rachetei balistice geofizice de către oamenii sovietici constituie o nouă etapă în largul front pe care înaintează ştiinţa sovietica în cucerirea cosmosului. La 10 iulie a fost lansată, cu succes, o nouă rachetă balistica geofizică. Aceste succese constituie încă o dovadă a superiorităţii ştiinţei sovietice în domeniul rachetelor. Insemnatele realizări ale ştiinţei sovietice, crearea primei planete artificiale a sistemului nostru solar precum şi a celui mai mare satelit artificial al pămîntului ramîn neîntrecute pînă astăzi în lumea intreaga. In acelaşi timp în Uniunea Sovietica, în laboratoare şi institute de cercetări, numeroşi oameni de ştiinţă continuă să studieze bogatele date ştiinţifice care au fost primite cu ajutorul rachetelor meteorologice şi cele geofizice pe care le-au lansat.

Rezultatele acestor rodnice cercetări aduc pe zi ce trece lumină în studiul asupra straturilor înalte ale atmosferei, lucru care face să se apropie tot mai mult momentul visat de omenire: pătrunderea omului în cosmos.

Lansarea în Uniunea Sovietică a noilor rachete balistice geofizice constituie un important pas înainte în problema zborului cosmic. Şi iată de ce: In primul rînd se ştie că în această problemă este nevoie de realizarea unor rachete puternice care să transporte în cosmos cabine din ce în ce mai mari, de aparataj ştiinţific şi animale aflate la bordul rachetei

In această privinţa greutatea de 2000 kg a rachetei lansată în 2 iulie, depăşeşte cu mult pe cea lansata la 21 februarie 1958, care a fost de 1520 kg şi pe cea din 27 august 1958 în greutate de 1690 kg Racheta lansată la 10 iulie 1959 depăşeşte prin greutatea sa utilă de 2.200 kg şi pe cea lansată numai cu cîteva zile înainte.

Faptul că aceste greutăţi au putut fi transportate la înălţimi de sute de km, lucru realizat numai în Uniunea Sovietică, asigură astfel realizarea unui motor rachetă din ce în ce mai puternic pentru viitoarele nave cosmice cu echipaj.

De o mare importanţă pentru efectuarea zborului cosmic este şi problema studierii condiţiilor de viaţă a viitorilor cosmonauţi. Noile rachete balistice geofizice constituie un insemnat pas inainte şi în această privinţă. In containerul rachetei au fost lansaţi la 2 iulie doi cîini — Otvajnaia şi Snejinka — şi un iepure de casă. Cei trei „cosmonauţi" s-au întors pe pămînt şi se simt excelent. La bordul rachetei lansată la 10 iulie s-au aflat doi cîini printre care şi Otvajnaia. De altfel pentru Otvajnaia aceasta nu este prima călătorie de acest fel. Ea a zburat pentru a patra oara cu o rachetă Dar cum se comportă oare aceste animale in călătoriile cosmice? Aparatele speciale instalate în rachetă — ca într-un adevarat laborator cosmic au adus preţioase date. S-au făcut înregistrări exacte asupra circulaţiei sîngelui şi respiraţiei iar comportarea cîinilor şi a prietenului lor, iepurele de casă, au fost filmate. Este interesant de urmărit că aceşti cîini intră fără teamă în container şi reacţionează liniştit la diferite experienţe. Aceasta dovedeşte că zborul cosmic nu a adus nici o schimbare în buna stare a sănătăţii lor.

In sfîrşit noile succese obţinute de ştiinţa sovietică au o importanţă deosebită şi pentru că marile incarcături de aparataj şi animale pentru experienţe după ce au ajuns la uriaşe înălţimi au revenit pe pămînt fără să fi suferit vreo stricăciune.

Aceste noi experienţe, care au adus date valoroase pentru cosmonautică, bucură intreaga omenire dornică de progres. Ea întăreşte convingerea că nu e departe ziua cînd omul insuşi va porni în zborul cosmic pentru a face observaţii personale asupra universului.

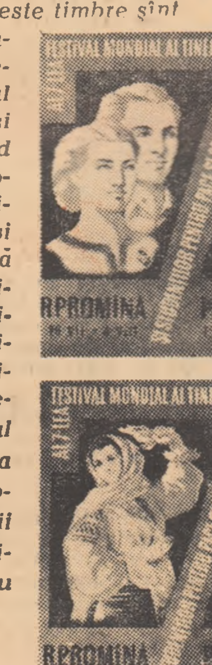
Iată cîinele Otvajnaia şi iepurele de casă după întoarcerea din zborul cosmic.

TIMBRELE FESTIVALULUI

În ziua de 15 iulie a.c. Direcţia Generală a Poştelor şi Telecomunicaţiilor a pus în circulaţie două noi timbre poştale, închinate celui de-al VII-lea Festival mondial al tineretului şi studenţilor pentru pace şi prietenie, *ce va începe la Viena la 26 iulie şi va ţine pînă la 4 august a.c.*

Machetele acestor timbre sînt opera colectivă a cunoscuţilor graficieni Osvald Adler şi Iosif Cova. Timbrele vor fi de două valori, şi anume: 1 leu, reprezentînd afişul romînesc al Festivalului, avînd desenat o tînără şi un tînăr, în culoarea albastru-cobalt; iar cea de a doua valoare este de 1,60 lei şi reprezintă o ţărancă în costum naţional, într-o figură de dans, în culoarea roşu-vişiniu.

Timbrele sînt tipărite la Tiefdruck, în heliogravură într-o singură culoare, pe hîrtie cretată fără filigram, cu dantelura obişnuită şi avînd dimensiunile de 31/42 mm. Aceste timbre sînt foarte reuşite, avînd atît desenul cît şi textul foarte clare, şi amîndouă avînd ca trăsătură comună şi originală în acelaşi timp, faptul că titulatura Festivalului este scrisă pe întreg afişul în forma cifrei „7", ce reprezintă numărul ediţiei actuale a acestei tradiţionale manifestaţii mondiale a tineretului pentru pace.

Discul năzdrăvan

FIECARE MESERIE E FRUMOASĂ

Nu prea a fost el năzdrăvan la început, dar tocmai aceasta l-a pus pe gînduri pe meşterul Ion Petrache, care, într-o bună zi şi-a pus întrebarea: cum să-i dăm mai multă putere? Oare... nu s-ar putea folosi curentul de înaltă frecvenţă? Sarea, o fi ea bună în bucate, dar dizolvată în baia in care cufundăm discul nu prea îi dă putere. O zi — două şi gata, nu se mai poate folosi la şlefuitul bilelor de rulmenţi. Şi apoi, cît durează călirea unui disc la baia de sare? Mai bine de 300 de minute! Trebuie găsit un procedeu, nu numai economic, dar şi mai rapid!

Astfel, cutezător, meşterul a pornit la drum, în cautarea lui...

O SEARA DE NEUITAT

Multe zile şi săptămîni s-a aplecat meşterul asupra hîrtiei albe ca spuma Şi gîndurile aşternute pe faţa hîrtiei se încurcau într-un păienjeniş de linii şi forme bizare Dacă vedea meşterul că nu reuşea s-o scoată la capăt, făcea schiţa mototol şi-o zvîrlea cît colo Apoi strîngea mai încordat creionul în mînă, continuînd să schiţeze fel de fel de dispozitive pe care să monteze discul Deodată, într-o seară, a sărit emoţionat de pe scaun! De bucurie, ar fi vrut să strige atunci ca Arhimede la descoperirea legii sale hidrostatice: „Evrica!". Am aflat! Dar era tîrziu şi, în camera alăturată, cei trei copii ai lui dormeau adînc, cufundaţi în lumea lor de vise.

Ce interesantă arăta maşinăria la care meşterul lucrase cu atîta minuţiozitate! O aşezase pe patru roate pentru a fi manevrată cu uşurinţă. Îi pusese şi un mic motoraş, care avea menirea să rotească discul prin faţa inductorului de la staţia de înaltă frecvenţă Ei, dar cîte luni şi luni a avut de furcă meşterul pînă să-i modeleze cele trei angrenaje, care îi dau discului mişcarea de rotaţie necesară — o viteză de 0,0013—0,0015 ture pe minut.

Aşadar momentul probelor definitive sosise! Fiecare se afla la postul lui. Şi Mihoci Petre şi Răşcanu Constantin, electricianul. Meşterul împinse „maşina" dinaintea generatorului pe faţa căruia clipeau, ca nişte ochi curioşi, cîteva beculeţe colorate: roşu galben, albastru, violet Dădu drumul motoraşului şi o emoţie puternică îl cuprinse O umbră de nelinişte îi săgeta însă faţa îmbujorată deşi realizase o mişcare perfectă discul nu se încălzea uniform, smulgînd indicatorului căldura precum pămîntul soarelui în jurul căruia se roteşte! Aşa şi-l închipuise meşterul în clipele sale de căutare Şi totuşi, dispozitivul său mergea destul de bine Dar poate, da, inductorul nu-i ca lumea. „O să merg la tovarăşul inginer Gheorghiu sa mă ajute O şti el cum să-l fac, să-i dau forma potrivită, c-a văzut multe la fabrica de rulmenţi din Moscova de unde s-a întors de curînd Nu se poate să nu fi studiat acolo şi problema inductoarelor".

DE VORBA CU MEŞTERUL

Mă uitam uluit la „maşina" priceputului inovator. Am asemuit-o cu un patefon uriaş. Discul de oţel, cît roata carului, se rotea abia observat pe lîngă serpentina inductorului de aramă. Şi în cîteva clipe, discul devenea ca de jăratec, căpătînd o temperatură de 900°. Dar în acelaşi timp, o fîşie de apă rece îl făcea ca sloiul de gheaţă. Numai 30 de minute îi trebuie acum unui disc să devină... năzdrăvan, să capete o putere mai tare ca oţelul.

— Discul călit la baia de sare „trăia" doar două zile. Acesta are o existenţă de 450 de ore! m-a lămurit meşterul Ion Petrache. El ne aduce şi o economie anuală de 300.000 lei!

Am văzut în clipele acelea în ochii meşterului o lumină izvorîtă parcă de undeva din adîncul sufletului. Era poate lumina pasiunii înflăcărate care i-a fost tovarăş nedespărţit în timpul celor o mie şi mai bine de zile cît a durat pînă să-şi ducă inovaţia la capăt. Cu adevărat pasiune de iscusit şi vrednic metalurgist!

AL. DINU IFRIM

Aflaţi că... Aflaţi că... Aflaţi că...

...în Marea Mediterană trăieşte un peşte cu picioare, numit bentozaur. Comportarea lui este extrem de ciudată. El poate fi văzut pe fundul mării stînd „în picioare" cu capul mai sus decît coada. „Picioarele" acestui peşte sînt prelungirea celor două înotătoare de jos şi a cozii iar biologii presupun că acestea îi servesc drept organe de pipăit.

...Danemarca este situată pe 620 de insule. Nu de mult, însă, s-a descoperit o nouă insulă — a 621-a, care are o lungime de 800 m şi o lăţime de 50 m. Ea a fost numită insula Hansen.

...există plante care pot umbla... Astfel este cactusul „andante" care creşte în pustiurile din Peru In loc de rădăcini el are nişte mlădiţe acoperite cu ţepi ascuţiţi. Mînat de vînt, cactusul se mută la distanţe mari, primind umezeală hrana nu din sol, ci din atmosferă.

...există un dans al albinelor prin care una d[...] tre ele transmite celorlalte locul unde se găs[...] un cîmp cu nectar descoperit de ea. Fiecare s[...] cie de albine are un dans anumit, un fel de „[...] lect local".

...campionul de inot din apele dulci este păs[...] vul. El înoată cu o viteză de 35 km pe oră. D[...] el urmează ştiuca atingînd o viteză de 23 [...] pe oră.

...cel mai bătrîn copac din lume este o Sec[...] uriaşă care creşte în California. Înălţimea lu[...] tinge 140 m, grosimea 35 m, iar vîrsta 5.000 ani.

...melcul îngheţat la o temperatură pînă la [...] de grade după ce este dezgheţat se apucă lin[...] să mănînce salată verde.

Sport Sport Sport Sport

Pe frumoasa terasă a taberei de pionieri și școlari de la Năvodari, iată, s-a ridicat o piramidă vie! Ceea ce vedeți însă nu e decît o repetiție. Spectatorii îi vor putea aplauda pe sportivi chiar cu prilejul serbării pe care o pregătesc în cinstea Zilei de 23 August.

Spartachiada pionierilor și școlarilor

FINALIȘTII DIN VORONA

Deschid carnetul. În el am o sumedenie de însemnări despre echipa de oină a Școlii de 7 ani din comuna Vorona, regiunea Suceava. Despre ce să scriu mai întîi?... Să vorbesc despre felul în care a luat ființă echipa? N-aș avea prea multe de spus. A luat ființă în toamna anului trecut. Din ea fac parte cei mai buni jucători... Sau despre rezultate?.... Ar fi multe de vorbit. Însă despre ele veți afla mai la urmă. Așa că o să încep cu...

PREZENTAREA ECHIPEI

Din echipă fac parte 11 jucători. Majoritatea sînt din clasa a VI-a. Pe toți îi caracterizează voința. Luptă din răsputeri pentru victorie.

La faza pe zonă, de la Iași, în ciuda faptului că ajunseseră seara tîrziu, după un drum lung și obositor, au intrat a doua zi dimineața pe teren. Întreaga echipă a „mers" bine. Și au cîștigat cu 6—2 meciul cu reprezentativa regiunii Iași.

Cei mai buni jucători?... E greu de spus. O mențiune însă merită Livadaru Petru și Lunic Ioan care au adus echipei puncte prețioase. Ei trimit mingea la o distanță de peste 60 m., iar Livadaru Mihai, Hendruc Mircea și Chetreanu Aurel — peste 45 m (60 m = 2 puncte; 45 m = 1 punct).

ÎNCEPE O TRADIȚIE?

În școală n-ai să întîlnești măcar un băiat care să nu cunoască oina. Toți îndrăgesc acest sport.

Tinerii din comună au și ei echipă de oină. După cît se pare, amîndouă echipele merg pe un drum bun: în vreme ce pionierii s-au calificat pentru finala pe țară, echipa de tineret a ocupat, zilele trecute, locul I la etapa raională a Spartachiadei.

Început de tradiție?... Se pare că așa este. Și nu va trece multă vreme pînă ce la Vorona vor lua ființă și alte echipe de oină.

REZULTATE SPORTIVE

Așa cum v-am mai spus, echipa școlii din Vorona s-a calificat pentru faza finală a Spartachiadei pionierilor și școlarilor. Bineînțeles, pînă aici au avut de parcurs un drum nu tocmai ușor. Au fost și meciuri ușoare dar și meciuri grele. Primul — disputat cu echipa școlii din comuna Leorda — l-au cîștigat cu 10—0. Apoi au urmat altele. Și pe toate le-au cîștigat: 8—2 cu Cîmpulung Moldovenesc, 10—0 cu Dorohoi, 6—2 cu Gura Humorului, 6—4 cu reprezentativa Iașului și 7—2 în finala pe zonă, cu Bacăul...

ȘI ALTFEL DE REZULTATE

De astă dată e vorba de cele înregistrate în activitatea pionierească. Căci, trebuie să știți, toți componenții echipei de oină sînt fruntași și în activitatea obștească. Astfel, ei au participat la acțiunea de strîngere a fierului vechi, la amenajarea bazei sportive — unde s-au efectuat peste 3000 de ore, au strîns 70 kg floare de mușețel, au ajutat la curățirea a 28 ha de islaz, au plivit grîul și orzul de pe lanurile întovărășirii „Drumul belșugului" din comună...

O mulțime de rezultate frumoase obținute atît pe terenurile de sport cît și în activitatea pionierească de către jucătorii pe care, în august, îi vom revedea la București, la finala pe țară a Spartachiadei pionierilor și școlarilor!

EMIL DOBRESCU

Cupa „Scînteii pionierului"

Cine va cîștiga cupa?

După un calcul făcut pe hîrtie, mulți ar afirma că cea de a IX-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului" va reveni ori regiunii Timișoara (cîștigătoarea de anul trecut), ori orașului București sau Regiunii Autonome Maghiare care, de fiecare dată, au prezentat loturi puternice.

Într-adevăr, la ediția a VIII-a, reprezentanții regiunii Timișoara au realizat cel mai mare număr de puncte: 65. Ei au cîștigat patru locuri I (Magyar Peter—25 m bras băieți; Terssig Veronica— 25 m liber fete; Stoff Hedviga— 50 m bras fete; Toth Mariana — 50 m liber fete), două locuri II și o dată s-au clasat pe locul III.

O surpriză plăcută ne-au făcut însă înotătorii din regiunile Ploești și Oradea care au fost prezenți, în multe probe, printre primii trei clasați. Astfel, reprezentanții regiunii Ploești au cîștigat proba de 50 m liber băieți (prin Neagu Victor), au ocupat de două ori locul II și o dată locul III, iar pionierii din regiunea Oradea s-au clasat, în patru probe, pe locul III.

Mulți dintre participanții de anul trecut învățaseră înotul cu puțin timp înaintea întrecerilor. Printre aceștia se numără Veronica Terssig (Timișoara) și Szabados Zoltan (Tg. Mureș) cîștigători a două probe la finala pe țară a cupei. După cum vedeți surprizele n-au lipsit. Aceasta arată că rezultatele bune nu sînt în funcție de tradiție. Ele se obțin numai prin muncă susținută, prin antrenamente chibzuite și voință.

Cît privește întrebarea de la început, putem răspunde doar atît: vor cîștiga, cu siguranță — cei mai buni!

Știri

Sîmbătă și duminică, la București și Constanța, s-au desfășurat două meciuri internaționale de fotbal.

Dinamoviștii din Bacău au jucat, în Capitală, cu selecționata orașului Bagdad de care au dispus cu scorul de 5-1; iar Farul a terminat la egalitate (1-1) meciul cu Gwardia Varșovia.

În cadrul unui mare concurs atletic care s-a desfășurat la Budapesta, Iolanda Balaș a trecut din prima încercare, ștacheta ridicată la 1.81 m (cea mai bună performanță mondială din acest an) și a doborît cu puțin la 1.84 metri.

După 10 runde, în fruntea clasamentului campionatului mondial universitar de șah, se află echipa Bulgariei cu 30½ puncte (din 40 posibile), urmată de echipa U.R.S.S cu 29½ puncte și două partide întrerupte. Echipa noastră se află pe locul 3—5, la egalitate de puncte (26 și două partide întrerupte) cu echipele Cehoslovaciei și Ungariei.

În frumoasa sală a sporturilor din orașul Constanța se desfășoară în aceste zile „Criteriul european" la tenis de masă, rezervat juniorilor. La aceste întreceri participă jucători și jucătoare din țări cu o veche și frumoasă tradiție în acest sport: R. P. Ungară, Austria, R. F. Germană, R. D. Germană și, bineînțeles, R. P. R. De asemenea vor evolua și doi valoroși reprezentanți ai Uniunii Sovietice — iunioara Ramanaskaite și Averinca, precum și tineri jucători polonezi aflați în plină ascensiune.

JOCURI ÎN AER LIBER

Cine varsă mai puțină apă?

Fiecăruia dintre cei doi participanți la întrecere i se înmînează cîte o cană umplută, pînă la gură, cu apă. Cănile trebuie să fie de aceeași mărime. Se cere ca, fără a scăpa cana din mînă, să străbată o zonă cu obstacole: 1) să sară peste un șanț lat de 1 m, 2) să se tîrască într-o rînă pe o distanță de 5 m, 3) să meargă pe o scîndură lată pusă pe muche. Jucătorii parcurg acest itinerar pe rînd. Victoria se va atribui aceluia care, trecînd peste toate obstacolele, va vărsa cît mai puțină apă.

ărarea fotbalistului

Această întrecere constituie un bun exercițiu pentru fotbaliștii începători. Ea îi ajută să învețe să stăpînească mai bine mingea.

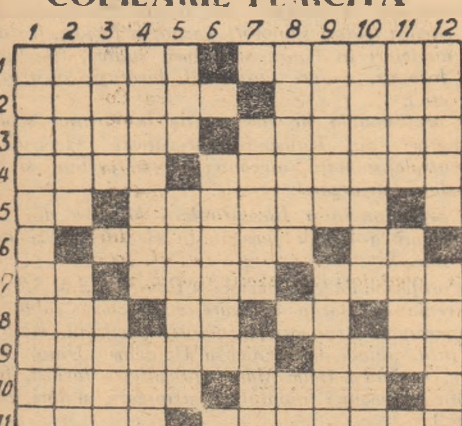
Pe toată lungimea unui teren se așează două rînduri de stegulețe (cam 10 în fiecare rînd). Distanța dintre stegulețe este de doi metri iar intervalul între rînduri, de 4—5 m.

Participanții celor două echipe care se întrec, se așează pe linia din față, fiecare în dreptul rîndului său de stegulețe. Ei au la picioare cîte-o minge. La semnalul arbitrului ambii jucători iau startul. Se cere ca mingea să fie condusă cu piciorul trecînd corect printre stegulețe și să fie adusă înapoi în același fel. Ocolirea stegulețelor se face lăsînd alternativ, unul în dreapta, altul în stînga. Dacă unul din jucători trece fără să ocolească un steguleț, trebuie să se întoarcă și să-l ocolească.

Victoria se atribuie echipei care execută mai repede acest exercițiu.

CONCURS DE JOCURI

COPILĂRIE FERICITĂ

ORIZONTAL

1. După strînsul recoltei, pionierii și școlarii le adună pe cele rămase pe cîmp. — Adăpost pe munte pentru „drumeții veseli". 2. Creații ale regimului democrat popular pentru micuții care încă nu merg la școală. — Se fac multe excursii prin ținutul... 3. Material de construcție (pl.) — Copiii fericiți de azi, mîine constructori ai vieții noi. 4. În cel al slăbiciunilor, Caragiale a descris moravurile lumii sale, în care leneșii treceau examenele datorită relațiilor de familie. — Așa cum este traiul copiilor în țara noastră. 5. Atmosferă (fiz) — Pionierul de ieri, azi instructor al detașamentului. 6. Pădure de brazi. — Comună în raionul Șimleul Silvaniei. 7. Elena Simionescu. — Pasărea zeiță a egiptenilor antici. — Unul cu cadranul făcut din flori, arată ora exactă în fața clădirii Casei Centrale a Armatei din București. 8. Prilej de sport în toate anotimpurile. — Soare la Egipteni — Eusebiu Camilar — Jumătate de rocă. 9. Ștrand cu băi de soare pentru copii. — „Studintele în drept" din „Noaptea furtunoasă" a lui Caragiale. 10. În timpul în care mamele sînt în producție, în aceste instituții, copiii capătă îngrijire, se joacă și-și însușesc primele noțiuni de viață. — Aici, în vacanță, pionierii și școlarii își ajută părinții la muncile agricole. 11. Nimic mai mult. — Voia bună ce însoțește zilele fericite ale copiilor din țara noastră.

VERTICAL 1. Adjectiv din viața celor care au depășit șapte ani. 2. Măreața clădire a pionierilor situată pe platoul Cotroceni. — Activitate ce se desfășoară în cadrul spartachiadei. 3. Liman... neînceput. — Drumuri cu flori și copaci pe margini, întîlnite în parcuri și grădini. 4. Ciripit de păsărele (pl) — Acest (pop) 5. După emisiunea „Noapte bună, copii" vine pe la genele ascultătorilor. — În ele, zilele de vacanță sînt de neuitat (pl). 6. Pretutindeni în țara noastră se îngrijesc de sănătatea copiilor. 7. Se numește cel de sus și cel de jos, și ambele sînt stațiuni de odihnă lîngă Predeal. — Intrare (pop). 8. Pădure de anini. — Campion. 9. Poetă din R. P. R. — Prieten bun în zilele de vacanță. 10. ...la stop, la tablă... — Michiduță, în limbaj popular. 11. A povesti. — Loc de joacă pentru cei mici. 12. Trăgător de înaltă clasă la tir — Bronzează copiii ce se joacă în aer liber, făcîndu-i voinici și rezistenți.

Aşa au luptat şi au murit eroii din „Tînăra Gardă"

Date noi despre organizaţia ilegală a comsomoliştilor din Krasnodon

(Continuare din nr. trecut)

In ziua aceea nenorocită, cînd au fost arestaţi Moşkov, Zemnuhov şi Tretiakievici pentru furtul unor pachete cu daruri de anul nou destinate soldaţilor germani, nici unul dintre poliţişti n-a bănuit că în mîinile lor se aflau unii din cei mai activi membri ai organizaţiei ilegale a comsomoliştilor. Cîţi flăcăi nu ajungeau pe acea vreme la poliţie pentru tot soiul de isprăvi mărunte!

Aflînd despre motivul arestării Solikovski dădu ordin anchetatorului „cazurilor criminale"

— Ţine-i vreo cîteva zile la răcoare, apoi trage-le o bătaie bună şi dă-le cîte un picior în spate. E destulă înghesuială în celule şi fără ei...

Nici unul dintre cei arestaţi n-a scăpat o vorbă despre existenţa organizaţiei ilegale. Mai tîrziu, cînd trupele Armatei Roşii au intrat în Krasnodon, unul dintre membrii poliţiei oraşului, anchetatorul Kuleşov, prins chiar atunci a declarat la anchetarea sa că membrii „Tinerei Gărzi" ar fi fost trădaţi de către Tretiakievici, care nu ar fi putut rezista bătăilor. Aceasta a fost însă o minciună, prin care s-a încercat, probabil, ascunderea adevăratului trădător. In realitate aşa cum a arătat ancheta poliţia a aflat numele membrilor „Tinerei Gărzi" dintr-o cu totul altă sursă...

Exact în ziua în care se hotărîse punerea în libertate a lui Moşkov, Zemnuhov şi Tretiakievici, cineva bătu în uşa hauptwacht meisterului Zons, şeful jandarmeriei raionale.

— Sînt şeful minei nr. 1 bis — se prezentă noul venit. Am onoarea să vă transmit acest document. Sper că vă va interesa

Şi puse pe masă o foaie ruptă dintr-un caiet de şcoală pe care erau scrise cîteva rînduri.

Iată textul mîrşavului denunţ, cu care au început paginile tragice ale istoriei „Tinerei Gărzi":

„Declaraţie. Către şeful minei nr. 1-bis. Am descoperit urmele organizaţiei ilegale a tineretului şi am devenit membrul ei. După ce i-am cunoscut pe conducătorii organizaţiei, vă înaintez această declaraţie. Rog să veniţi la mine acasă şi vă voi povesti totul. Adresa mea este: str Cikalov nr 12, intrarea I, apartamentul lui Gromov Vasili Grigorievici.

Poceptov Ghenadi".

Autorul acestui denunţ, Ghenadi Poceptov, a fost tovarăş cu mai mulţi membri ai „Tinerei Gărzi". El urmase şcoala împreună cu ei. Era cunoscut ca un băiat modest şi liniştit, care dusese o viaţă grea; Poceptov îşi pierduse de timpuriu părintele şi acum locuia împreună cu tatăl său vitreg, un om avar, arţăgos şi rău la suflet. Cînd s-a pus chestiunea primirii lui Poceptov în organizaţia ilegală, nimeni n-a avut nici o obiecţie.

La început, nu i s-au dat însărcinări prea importante. Dar Poceptov a asistat la şedinţele statului major, îi cunoştea pe numeroşi membri ai „Tinerei Gărzi" printre care şi pe membrii statului major Oleg Koşevoi, Uliana Gromova, Ivan Zemnuhov, Serghei Tiulenin...

Tatăl vitreg al lui Poceptov cunoştea legătura tînărului cu organizaţia ilegală. Cînd vestea arestării de către poliţie a lui Moşkov, Tretiakievici şi Zemnuhov s-a răspîndit prin sat, el îi spuse:

— Iată, vi s-a înfundat! Tovarăşii tăi stau închişi la poliţie. In curînd vei fi ridicat şi tu... Pînă cînd nu e prea tîrziu, adu la cunoştinţă cui trebuie tot ce ştii! Nemţii te vor răsplăti bine pentru aceasta. Cere-le o vacă dar poate că-ţi dau şi o casă în dar...

Mic la suflet şi fricos, Poceptov n-a fost în stare să reziste nici acestei dintîi încercări. Pentru a-şi salva pielea, el i-a trădat pe aceia care-l socoteau un tovarăş al lor

Şeful minei, Jukov care primise denunţul de la Poceptov, nu s-a dus la Gromov acasă. El i-a transmis denunţul lui Zons, iar acesta l-a trimis cu un curier special lui Solikovski.

După cîteva ore, Poceptov a fost arestat dar n-a rămas mult timp sub pază. In seara aceleiaşi zile, şeful poliţiei oraşului îi deschise singur uşa şi, despărţindu-se de el, îi strînse cu recunoştinţă mîna.

Cu arestarea membrilor „Tinerei Gărzi" indicaţi de Poceptov, a fost însărcinat Podtînnîi.

Într-o noapte liniştită şi geroasă, pe uliţele pustii ale satului Pervomaika a pornit un detaşament de fascişti în frunte cu Podtînnîi. Ajungînd la casele indicate pe lista întocmită de Poceptov, Podtînnîi intra cu cîte trei hitlerişti în odaie şi, fără a spune o vorbă, îşi dobora cu o lovitură puternică victima. Fasciştii îl legau fedeleş pe cel arestat, îl scoteau afară, îl aruncau în sanie, şi procesiunea pornea mai departe...

Prima a fost arestată în noaptea aceea Tonia Ivanihina. Au tras-o jos din pat şi n-au lăsat-o nici măcar să se îmbrace. Au ţinut-o toată noaptea, numai în cămaşa de noapte, într-o sanie descoperită. În urma ei au fost arestaţi conducătorul grupului din Pervomaika, Anatolii Popov, Saşa Bondarev, Boris Glavan, Maia Peglivanova, Demian Fomin... Spre ziuă, la poliţia oraşului erau închişi optsprezece membri ai „Tinerei Gărzi". În acelaşi timp, arestarea ilegaliştilor se făcea şi în oraş. Patru încăperi ale poliţiei oraşului erau pline pînă la refuz. Incepu calvarul.

Cele mai crude schingiuiri, pe care nu le-a putut născoci nici inchiziţia din Evul Mediu au fost folosite de hitlerişti pentru a-i sili pe curajoşii ilegalişti să vorbească. Îi băteau în celule, îi torturau la interogatorii, îi biciuiau pe culoare. Fasciştii se luau la întrecere în a inventa noi mijloace de tortură. În cabinetul lui Solikovski, unde de obicei erau interogaţi arestaţii, tavanul, pereţii şi chiar mobila erau îngălate de sînge.

Nu este cu putinţă să citeşti fără a te cutremura paginile proceselor verbale în care sînt consemnate depoziţiile călăilor fascişti despre chinurile supraomeneşti la care au fost supuşi membrii „Tinerei Gărzi" la interogatorii. Iată cîteva fragmente din ele:

„Eu îi păzeam pe comsomoliştii arestaţi. Ei se întorceau de la anchetator cu feţele umflate din cauza loviturilor primite, cu leziuni şi vînătăi. Neputîndu-se ţine pe picioare, ei erau tîrîţi din camera anchetatorului şi aruncaţi în celule. Eu refuzam să le dau apă comsomoliştilor schingiuiţi, cînd ei se apropiau de uşa celulei cu gurile uscate şi mă rugau să le dau posibilitatea de a-şi potoli setea chinuitoare..."

„La interogatorii îi băteam crunt pe comsomolişti cu bice groase şi cu bucăţi de cablu de telegraf. Mai mult, pentru a-i face să vorbească, îi atîrnam de gît, de tocurile ferestrelor, în cabinetul lui Solikovski, înscenînd execuţia prin spînzurătoare. Aşa au fost interogaţi Moşkov, Lucaşev, Popov, Jukov şi opt fete ale căror nume nu mi le amintesc".

Întrebare:

— Care anume dintre membrii „Tinerei Gărzi" au fost supuşi schingiuirilor la poliţie?

Răspuns:

— Chinurilor şi torturilor au fost supuşi toţi membrii „Tinerei Gărzi" fără excepţie.

Iată ce a declarat V. Podtînnîi:

„În calitate de locţiitor al şefului poliţiei oraşului, intram adesea în cabinetul lui Solikovski. Am văzut cum îi interogau pe membrii „Tinerei Gărzi", el şi anchetatorul, bătîndu-i cu cruzime cu cravaşe, cu tuburi de cauciuc şi cu vergi de fier..."

Podtînnîi l-a interogat personal pe unul din cei mai dîrzi şi mai neînfricaţi membri ai „Tinerei Gărzi", Serioja Tiulenin. Cînd citeşti documentele şi depoziţiile, ai în faţa ochilor imaginile şi scenele interogatoriilor.

...În cabinetul lui Solikovski a fost adus în brînci Serioja, palid şi plin de sînge. Pe tot corpul, acoperit de o cămaşă ruptă, se vedeau răni şi vînătăi.

Uitîndu-se la el, Podtînnîi trase o înghiţitură mare din paharul de pe masă, apoi făcu un pas înainte şi-l lovi cu putere cu pumnul în faţă. Serioja se clătină, dar rămase în picioare şi se propti de perete.

— Ai să vorbeşti? — îl întrebă cu vocea răguşită Podtînnîi.

Serghei dădu din cap în semn de refuz.

Cravaşa şuieră subţire, iar pe umărul lui Serioja apăru o crestătură roşie, apoi a doua, a treia... Serghei tăcea...

— Aduceţi-o înăuntru! îi aruncă scurt Solikovski hitleristului de gardă la uşă.

Uşa scîrţîi. Doi poliţişti au introdus-o în cabinet pe mama lui Serioja, Alexandra Vasilievna Tiulenina. Văzîndu-l pe fiul său, Alexandra Vasilievna se făcu albă ca varul, începu să tremure...

— Iată-l, priveşte-ţi lepădătura, rînji Podtînnîi. Tace. Poţi să-l faci să vorbească?

Alexandra Vasilievna continua să-şi privească fiul în tăcere. Unul din hitleriştii care o însoţeau o îmbrînci brutal iar celălalt ridică asupra ei cravaşa.

Incordîndu-şi ultimele puteri, Serioja se aruncă spre mama sa, dar doi fascişti îl împinseră din nou la perete.

(din „Komsomolskaia Pravda")

K. KOSTENKO

(Sublinierile aparţin redacţiei „Scînteia pionierului").

— va urma —

OLEG KOŞEVOI

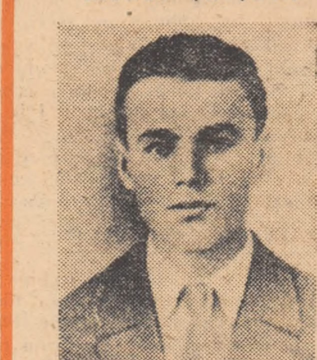
ULIANA GROMOVA

SERGHEI TIULENIN

LIUBOV ŞEVŢOVA

IVAN ZEMNUHOV

ŞCOLI CARE VĂ AŞTEAPTĂ

Incepînd cu acest număr, absolvenţii şcolilor de 7 ani vor găsi în paginile gazetei noastre listele unor şcoli profesionale de ucenici, şcoli agricole şi de meserii. În felul acesta ei vor putea să se îndrepte spre acele şcoli care-i vor pregăti pentru profesiunea aleasă.

Din reţeaua şcolilor Ministerului Industriei Grele

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „23 August" din Bucureşti (pregăteşte forjori, frezori, lăcătuşi mecanici montatori, modelari în lemn, strungari în metal, sudori, turnători, formari tîmplari de vagoane).

Şcoala profesională de ucenici de la Grupul şcolar „I. Ranghet" din Bucureşti (pregăteşte electricieni pentru centrale, staţii şi reţele, mecanici pentru turbine şi cazane cu aburi, electricieni pentru construcţii radio).

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „Boleslaw Bierut" din Bucureşti (pregăteşte laminatori, turnători formari, lăcătuşi mecanici montatori).

Şcoala profesională a Uzinelor „Mao Tze-dun" din Bucureşti (pregăteşte cazangii, frezori, lăcătuşi, strungari, turnători).

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii, regiunea Cluj (pregăteşte laminatori, oţelari, trefilatori, zidari şamotori, lăcătuşi, strungari, turnători).

Şcoala profesională de ucenici de la Grupul şcolar al Uzinelor „Electroputere" din Craiova (pregăteşte sculeri matriţeri, lăcătuşi mecanici montatori, sudori, strungari, turnători, electricieni pentru construcţii de maşini şi aparate electrice).

Şcoala profesională de ucenici de la grupul şcolar al Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara (pregăteşte cocsari, furnalişti, laminatori, oţelari, zidari şamotori, lăcătuşi, strungari, sudori, electricieni, etc.).

Şcoala profesională de ucenici de la Grupul şcolar minier „U.R.U.M." din Petroşani (pregăteşte electricieni de mină şi pentru instalaţii de lumină şi forţă, mecanici de mină, lăcătuşi, strungari, sudori, etc.).

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin (pregăteşte forjori, frezori, rabotori, lăcătuşi, rectificatori, strungari, turnători, sculeri, mecanici auto).

Şcoala profesională de ucenici de la Grupul şcolar al „Combinatului Metalurgic" din Reşiţa (pregăteşte minatori, oţelari, zidari şamotori, cazangii, forjori, frez lăcătuşi, modelari în lemn, strungari, sudori, tinich turnători formari, sculeri universali, lăcătuşi constru metalice, etc.).

Şcoala profesională de ucenici de la Grupul şc „Electromotor" din Timişoara (pregăteşte electrici pentru centrale şi staţii, mecanici pentru turbine şi zane cu aburi, strungari).

Şcoala profesională a Întreprinderii Miniere din mâneşti, regiunea Bacău (pregăteşte electricieni şi canici de mină).

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „I.M.S." Roman, regiunea Bacău (pregăteşte frezori, rabot lăcătuşi mecanici, strungari, turnători, electricni, etc.)

Şcoala profesională de ucenici a Uzinelor „Unio" Satu-Mare, regiunea Baia Mare (pregăteşte forjori, zori, lăcătuşi mecanici montatori, strungari, sudori, t nători, etc.).

În numerele noastre viitoare veţi găsi şi listele altor şcoli care vă interesează

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcol